

Кат' те видѣхъ въ градинка,
Знамъ ли каква бѣ гадинка,
Въвъ цвѣтята ти стоеше,
На триндафилъ славей бѣше.

И прострѣхъ си азъ ржцѣтъ
Да откъснѣ красно цвѣте,
А ти хврѣкна и изчезна
Дѣ отиде, о любезна?

Ето сега пакъ те срѣщамъ,
Но тѣй силно не усѣщамъ:
Ружа ли си или славей,
Мойто сѣрдце не те желай.

П. И.

Залюбилъ дядо три момѣ (2)
Любилъ ги, дядо, лѣгалъ ги. (2)
Хей, брей, лошъ дѣдо, брей!

Момѣ се чудомъ чудехъ (2)
Кждѣ да дѣнѣхъ старъ дѣда. (2)
Хей, брей, лошъ дѣдо, брей!

Проводили го въ гората, (2)
Дано го мечкитѣ изѣдхтъ. (2)
Хей брей, лошъ дѣдо, брей!

Ето го, дѣдо, пакъ иде, (2)
Цѣлна му пазва съ меченѣа. (2)
Хей, брей, лошъ дѣдо, брей!

Проводили го втори пхтъ, (2)
Дано го вѣлцѣтъ изѣдхтъ. (2)
Хей, брей, лошъ дядо, брей!